

Київський національний торговельно-економічний університет

Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

«Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації»

Студента 5 курсу, групи 7,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Осецький
Віктор
Олегович

Науковий керівник
канд. екон. наук,
доцент

(підпис керівника)

Лазебна
Ірина
Василівна

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

(підпис гаранта)

Головня Юлія
Ігорівна

Київ 2022

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри _____

«11» грудня 2021 р.

Завдання

на випускн кваліфікаційну роботу (проект) студентові

ОСЕЦЬКИЙ ВІКТОР ОЛЕГОВИЧ

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи (проекту): «Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації»

Затверджена наказом ректора від «08» грудня 2021 р. № 4067

2. Строк здачі студентом закінченого роботи (проекту): 25.01.2022

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи (проекту)

Мета роботи (проекту): визначення основних принципів державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації та напрямів її удосконалення.

Об'єкт дослідження: є процес державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Предмет дослідження: теоретико-методичні та прикладні основи: є процес формування та впровадження цифрових технологій в освітній простір у контексті реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації. (перелік питань за кожним розділом).

4. Зміст випускної кваліфікаційної роботи (проекту) (перелік питань за кожним розділом):

Вступ

РОЗДІЛ 1 ОЦІНКА ПЕРЕДУМОВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ОСВІТИ

1.1 Характеристика державної політики розвитку освіти

1.2 Сучасний стан цифрових технологій в освіті

РОЗДІЛ 2 НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

2.1 Тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації

2.2 Напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації

Висновки

Список використаних джерел

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 10.12.2021	10.12.2021
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 20.12.2021	20.12.2021
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 10.01.2022	10.01.2022
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 20.01.2022	20.01.2022
5	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедрі	До 21.01.2022	21.01.2022
6	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 22.01.2022	22.01.2022
7	Зовнішнє рецензування ВКР	До 22.01.2022	22.01.2022
8	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	21-23.01.2022	21-23.01.2022
10	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 25.01.2022	До 25.01.2022
11	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією у ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання « 11 » грудня 2021 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)
Лазєбна І.В.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Гарант освітньої програми Головня Ю.І.
(прізвище, ініціали, підпис)

9. Завдання прийняв до виконання студент Осецький В.О.
(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Випускна кваліфікаційна робота Осецького Віктора Олеговича на тему: «Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації» відповідає темі та носить актуальний характер. Автором опрацьовано значні обсяги інформації та літературних джерел, праці вітчизняних та зарубіжних вчених присвячені даній проблематиці, що дала змогу якомога ширше розкрити сутність даного питання та розробити рекомендації.

У першому розділі кваліфікаційної роботи автор провів оцінку передумов для забезпечення цифрової трансформації у сфері освіти; охарактеризовано державну політику розвитку освіти та досліджено сучасний стан впровадження цифрових технологій в галузі освіти.

Другий розділ роботи здобувач присвятив формуванню напрямків реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Зміст та структура випускної роботи повністю розкривають задану тему, робота виконано відповідно до вимог та рекомендована до захисту і заслуговує високої оцінки, а її автор Осецький Віктор Олегович заслуговує на присвоєння ступеню бакалавра зі спеціальності 074 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Головня Юлія Ігорівна

(ПІБ, підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):

Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Осецького В.О.

(прізвище, ініціали)

може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Гарант освітньої програми): Головня Юлія Ігорівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

(підпис, прізвище, ініціали)

«25» січня 2022 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1 ОЦІНКА ПЕРЕДУМОВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ОСВІТИ.....	8
1.1 Характеристика державної політики розвитку освіти.....	8
1.2 Сучасний стан цифрових технологій в освіті.....	12
РОЗДІЛ 2 НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ.....	18
2.1 Тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації.....	18
2.2 Напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.....	23
ВИСНОВКИ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33

ВСТУП

Якість освітнього процесу неминує впливає на укомплектованість держави фахівцями в майбутньому, у зв'язку з чим дана проблема набуває особливої актуальності. У процесі вдосконалення національної освіти щороку дедалі більшої ролі набувають сучасні цифрові технології, використання яких сприяє модернізації та розвитку освіти, а також підвищенню якості підготовки майбутніх спеціалістів та зближенню освіти з наукою [12]. Водночас діджитал технології багато в чому вимагають перегляду існуючих підходів до освітньої діяльності, а також аналізу їх впливу на суспільство та окремі соціальні групи. Саме тому, відзначається необхідність у формуванні та реалізації новітньої державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Метою кваліфікаційної роботи є визначення основних принципів державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації та напрямів її удосконалення.

Для досягнення поставленої мети було визначено та виконано такі *завдання*:

- охарактеризовано державну політику розвитку освіти та її особливості;
- досліджено сучасний стан впровадження цифрових технологій в галузі освіти;
- визначено основні тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації;
- наведено напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Об'єктом дослідження є процес державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Предметом дослідження є процес формування та впровадження цифрових технологій в освітній простір у контексті реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

У ході дослідження було використано такі *методи дослідження*, як теоретичний, аналітичний, описовий, порівняльний та прогнозний.

Структура роботи. Кваліфікаційна робота складається із вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел (30 найменувань). Загальний обсяг роботи складає 32 сторінки сторінок. Робота проілюстрована 12 рисунками.

РОЗДІЛ 1

ОЦІНКА ПЕРЕДУМОВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ОСВІТИ

1.1 Характеристика державної політики розвитку освіти

Освітня політика в широкому сенсі – це загальнонаціональна система цілей, цінностей та пріоритетів до функціонування та розвитку системи освіти в цілому або її окремих підсистем, що гарантує їх ефективне втілення у життя шляхом узгоджених дій держави (включаючи органи центральної, регіональної та місцевої влади) та суспільства [7].

У більш вузькому значенні під державною політикою розвитку освіти можна розуміти один із ключових напрямів соціальної політики держави, що має на меті створення економічних, інституційних та духовно-ідеологічних умов для здійснення основних функцій освіти.

У сучасній науковій літературі пропонується декілька тлумачень поняття «державна політика розвитку освіти». Зокрема, група авторів стверджує, що це – «система стратегічних цілей та програмних дій державної влади з метою забезпечення функціонування та розвитку освіти» [5].

Інші ж науковці, визначають її як найважливішу складову політики держави, яка є інструментом для забезпечення фундаментальних прав та свобод людини, підвищення темпів соціально-економічного та науково-технічного розвитку, гуманізації суспільства, зростання культури».

Є. Красняков у своїх дослідженнях характеризує державну політику розвитку освіти як комплекс дій, що формує ініціативи з метою удосконалення освітнього процесу шляхом виділення її основних цілей, завдань та принципів модернізації [5]. Подібної думки притримується Р. Валеев, який зазначає, що основною гарантією дотримання освітніх прав є держава та її виконавчі органи. Відповідно до цього, науковець визначає державну політику розвитку освіти як

планову діяльність держави та її виконавчих органів спрямовану на дотримання права на освіту кожним громадянином шляхом реалізації освітньої діяльності та розвитку системи освіти [16].

Державна політика розвитку освіти знаходить відображення у відповідних законодавчих та нормативних документах та реалізується спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у галузі освіти.

Формування та здійснення освітньої політики на кожному етапі розвитку суспільства має певні особливості, які детермінуються співвідношенням соціально-економічних умов та суспільно-політичних відносин, що, власне, і впливає на визначення її пріоритетних цілей та змісту, вибір методів та засобів їх досягнення.

Освіта є сферою суспільного життя, де найтіснішим чином переплітаються інтереси держави та громадян. Тому політика розвитку освіти є полем активної взаємодії держави та суспільства щодо реалізації в освіті соціальних цінностей, цілей та пріоритетів. Це дозволяє стверджувати, що національна політика розвитку освіти в Україні – це рівнодіюча двох її компонентів – державного та суспільного, тобто державно-суспільна політика.

Необхідно розрізнити два близькі між собою поняття «національна політика розвитку освіти» та «освітня політика». Перше поняття – сфера політики держави, що визначає стратегію розвитку. Друге – більш об'ємне, зачіпає також інтереси суспільства та передбачає активну участь громадян у визначенні та реалізації основних функцій освіти, включаючи «формування певного типу (або типів) особистості, відтворення кадрового потенціалу суспільства та виховання громадян держави відповідно до прийнятої системи цінностей» [3].

Формування та реалізація політики розвитку передбачає, по-перше, визначення змісту поняття «освітня політика»; по-друге, обґрунтування таких її складових, як цілі, завдання, об'єкт, суб'єкт, засоби, механізми, ресурси. Головною метою державної політики розвитку освіти є забезпечення якості освіти відповідно з актуальними та перспективними потребами особистості, суспільства та держави.

При цьому ключовим аспектом у формуванні освітньої політики виступає розробка державою основних принципів, якими керуються всі державні органи, окремі громадяни, громадські, освітні та інші організації при здійсненні цілеспрямованої діяльності щодо створення та розвитку системи освіти.

Основними напрямками державної політики розвитку освіти є забезпечення [18]:

- свобод та законних інтересів громадян у сфері освіти;
- доступність освіти;
- участі громадських об'єднань у розвитку системи освіти;
- наступності та безперервності рівнів основної освіти;
- удосконалення діючих механізмів надання освітніх послуг;
- модернізація матеріально-технічного забезпечення освітніх послуг;
- залучення новітніх освітніх програм;
- цифровізація освітнього процесу та ресурсного забезпечення.

Для формування та реалізації національної політики розвитку освіти важливу роль відіграє Указ Президента України «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» від 30.09.2010 р., який спрямовано на забезпечення кращого рівня діяльності та цифрового розвитку системи освіти, відповідність міжнародним стандартам внаслідок виконання таких дій [22]:

- належне фінансування державних освітніх програм;
- суспільна підготовка та залучення до модернізаційних заходів у галузі освіти;
- надання автономності ЗВО шляхом удосконалення організаційної структури з метою покращення якості освітніх послуг;
- раціоналізація ЗВО та їх підрозділів, розширення міжнародної академічної мобільності;
- кооперація закладів середньої та вищої освіти з представниками влади та бізнесу.

Державна політика розвитку освіти на 2020-2025 роки сформована відповідно до поточних проблем спрямованих на покращення якості освітніх послуг та конкурентоспроможності освітніх закладів, вирішення стратегічних завдань, інтеграцію у міжнародних простір відповідно до сучасних стандартів з урахування національних положень та стандартів у галузі освіти України.

Державна політика розвитку галузі освіти, перш за все, направлена на покращення якості та доступності освітніх послуг для усіх категорій населення, підвищення рівня конкурентоздатності української освіти на міжнародній арені, забезпечення інноваційного розвитку системи освіти, а також сприяння становленню та розвитку особистості.

У сучасну цифрову епоху розвитку суспільства на систему освіти покладається особлива функція. В умовах діджиталізації всіх суспільних сфер починає переважати думка, що «освіта має розвивати те, що зможе робити штучний інтелект». До ключових навичок та вмінь, які має формувати система освіти в учнів, вже зараз слід віднести, перш за все, такі, як творчість, проектна діяльність, вміння приймати рішення, командне мислення, здатність експериментувати, винаходити, критично мислити.

Не менш важливими якостями випускників сучасної школи є також лідерські якості, вміння планувати, правильно розставляти пріоритети, виконувати завдання у строки, а також комунікативність, здатність вирішувати міжособистісні конфлікти, справлятися з перепадами навчального навантаження, ризикувати та розглядати скоєні помилки як точки зростання.

Важливим кроком у процесі реформування вищої освіти стало прийняття Законів України «Про вищу освіту» у 2014 р. а також Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, яка конкретизує основні шляхи реалізації концептуальних ідей і поглядів розвитку освіти, визначених Національною доктриною розвитку освіти [20].

Тож, одним із ключових напрямків державної політики розвитку освіти є цілеспрямованість на кооперацію українського освітнього простору із європейськими державами. Процес удосконалення системи освіти має відбуватися

на основі врахування міжнародного досвіду сучасних інформаційно-комунікаційних технологій автоматизація освітнього процесу, залучення норм дистанційного навчання, використання принципів діджиталізованого навчання відповідно до сучасних потреб сьогодення особистості, суспільства та ринку праці внаслідок забезпечення необхідно інтелектуального потенціалу.

Метою реформування освіти в Україні є інтеграція в європейській освітній простір. Саме тому якість надання освітніх послуг та обсяги наукових здобутків українських інституцій мають бути відповідними до європейських показників.

1.2 Сучасний стан цифрових технологій в освіті

Сьогодні як новий «тренд» у розвитку вітчизняної освіти виділяється діджиталізація. Вона охоплює всі сфери діяльності суспільства, вносячи зміни у робочі процеси, комунікацію, проведення часу людей, змінюючи їх погляди та спосіб життя. Цей процес, будучи глобальним, вимагає ретельного наукового вивчення. Зазначимо, що діджиталізація освіти має дуже суперечливий характер. З одного боку, розвиток цифрових технологій оцінюється як прогресивний крок до відкритого глобального суспільства, що спирається на спільність цілей та цінностей. З іншої сторони, має місце критика процесів діджиталізації, що призводить до втрати людиною свободи, маніпуляції її свідомості, кризою ідентичності та гуманізму.

Розвиток процесів цифровізації знаменує новий етап у долі людства. На цьому етапі роль техніки безмірно зростає, а людина втрачає свою колишню роль головного ініціатора та двигуна суспільного прогресу. Новий соціо-технологічний спосіб життя позбавляє людини самої можливості що-небудь вирішувати без новітніх технологій, і навіть сама їхня поява виходить у нього з-під контролю. Очевидно, що ці процеси підводять людство до певної межі, за якою вже промальовується принципово новий світ, підстави якого вимагають глибокого осмислення нами сьогодні [11].

Науковці виокремлюють такі тенденції розвитку діджитал технологій у галузі освіти, як [9]:

- можливість навчального процесу протягом усього життя;
- формування та реалізація новітнього оцифрованого навчально-методичного комплексу;
- забезпечення спільної діяльності в режимі реального часу.

Основні тенденції діджиталізації освіти в Україні наведено на рис. 1.1.

Рис. 1.1 Тенденції розвитку цифрових технологій в освіті

Шкільне навчання за допомогою діджитал технологій являє собою навчальний комплекс з використанням інформаційно-комунікаційних та електронних інструментів. Дана система навчання передбачає використання інтернету, електронної бібліотеки, цифрового навчально-методичного комплексу, засобів мультимедіа та віртуальних класів.

Комплекс діджитізованого освітнього шкільного простору включає у себе наступні елементи (рис.1.2)

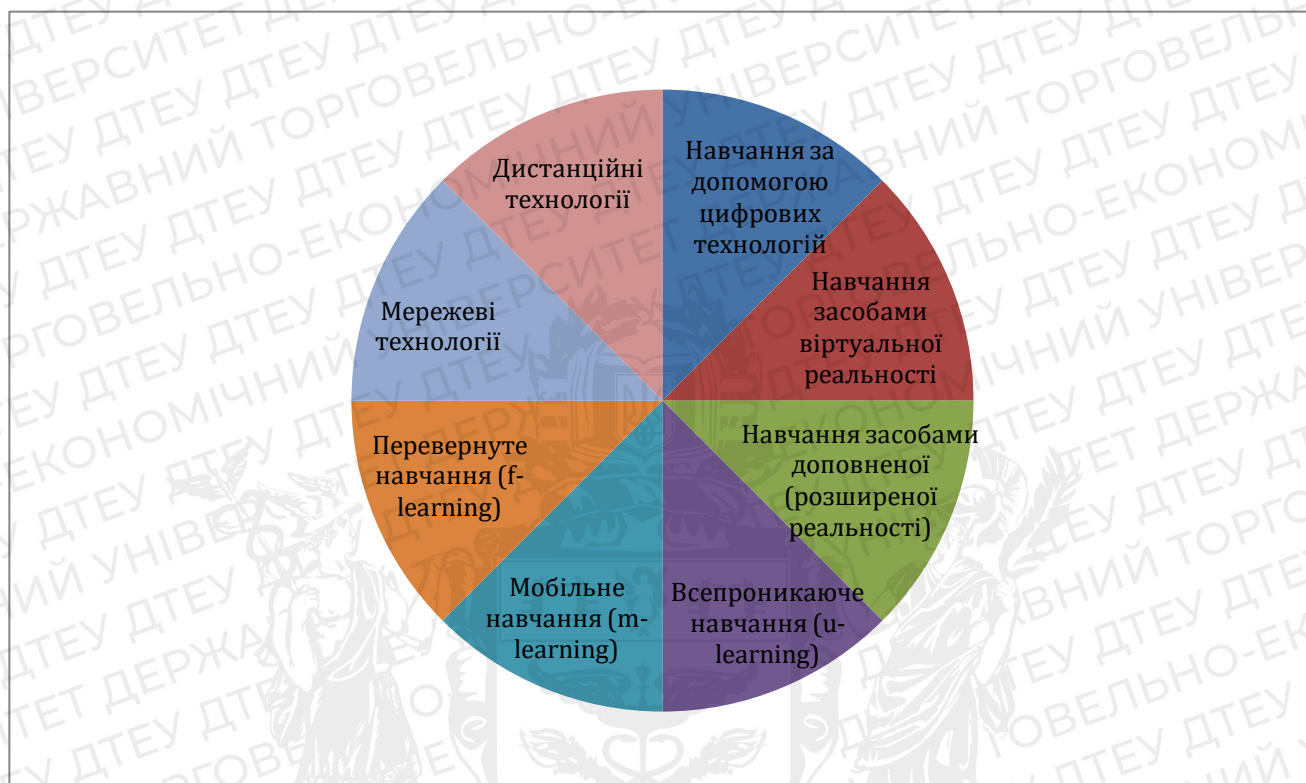

Рис. 1.2 Цифрові технології у процесі шкільної освіти [17]

Визначаючи позитивний вплив діджиталізації на освітній процес, слід відзначити, що цифрові технології пропонують безліч варіантів під час проектування освітніх процесів. При цьому освітній простір, що формується під впливом цифровізації, має досить універсальні риси. Поєднання віртуальних та реальних компонентів навчання дозволяє викладачам передавати знання як безпосередньо, так і опосередковано. При цифровому посередництві (відео, слайди, моделювання тощо) учні та студенти мають велику міру свободи, що дозволяє у процесі презентаційних заходів обмінюватися ролями з іншими учнями та з викладачем.

Діджиталізація формує індивідуальні освітні середовища, куди можуть входити платформи інтернету, які дозволяють учням індивідуально керувати навчальним контентом та особисто створювати віртуальний стіл. Цифровізація в освіті дозволяє збагачувати реальні навчальні ситуації цифровими даними.

Наприклад, учні можуть сформувати навички визначення місця походження або змісту будь-якої речі чи документа, лише сфотографувавши його QR-код.

Звичайно ж, цифрові технології, впроваджені в освітній процес, дозволяють виробляти навички ефективного пошуку та обробки інформації, нових форм «віддаленої» комунікації, візуалізації досліджуваних речей та процесів.

Зазначимо, що існує безліч проблем як у реалізації самої політики розвитку освіти в умовах діджиталізації, і у наслідках її розширення у житті сучасного соціуму та її науки. Одна з них пов'язана з тим, що саме поняття «технологія» спочатку використовувалося тільки стосовно виробничих процесів, а не в гуманітарній сфері [8]. Затвердившись у сфері освіти, «технологізм» змінив сам характер освітнього процесу, надавши йому форму виробничого, спрямованого на «виробництво» людського капіталу.

Крім того, спостерігається проблема психолого-педагогічної готовності педагогів освітніх установ до інноваційної діяльності. Водночас педагогічні інновації змушені поєднуватися із змістом державних програм навчання та виховання. При цьому часто педагоги включаються в інноваційний процес спонтанно, без урахування їх професійної та особистісної готовності до інноваційної діяльності. Крім цього, у них спостерігається дуже насторожена позиція щодо цифрових технологій, що спонукає до дезорієнтації та зниження мотивації.

Прикладів застосування діджиталізації у різні сфери життя багато. Наприклад, сучасна освіта зазнає незворотних змін, які пов'язані з розвитком та поширенням інформаційних технологій.

В освітній галузі використовуються різні форми онлайн-навчання, наприклад дистанційна освіта. Відтак, в умовах надто швидкого розвитку технологій отримання актуальних компетенцій стає особливо важливим, щоб залишатися затребуваним спеціалістом у своїй галузі.

Як приклад діджиталізації освіти можна назвати заміну звичних методів та форм навчання інтернет-технологіями: відеопрезентаціями, навчанням через спеціальні портали, тестування та інше. Оцифрування навчальної інформації, з

одного боку, прискорює та спрощує процес навчання, а з іншого — призводить до втрати комунікаційних навиків учнів.

Відповідно до Концепції розвитку цифрової економіки процес діджиталізації освіти охоплює сучасні цифрові технології шляхом використання електронних платформ, впровадження новітніх ІКТ та освітніх інструментів, а також оцифрованого навчально-методичного комплексу.

Головними шляхами діджиталізації галузі освіти є [25]:

- формування освітнього простору та навчально-методичних платформ за допомогою цифрових інструментів, інтерактивних навчальних технологій, автоматизації освітнього процесу;
- формування та реалізація новітніх автоматизованих, мультимедійних форм навчання з використанням мультимедійного обладнання, науково-дослідних STEM-центрів, інклюзивних лабораторій, дистанційного навчання;
- забезпечення швидкісного та вільного доступу до мережі Інтернет;
- перехід до дистанційної форми навчання за допомогою когнітивних технологій.

Використання діджитал технологій в освітньому процесі та новітніх форм навчання дає змогу сформувати для кожного здобувача індивідуальну схему його розвитку відповідно до індивідуальних соціально-психологічних особливостей.

Проте, діджиталізація галузі освіти має свої плюси та мінуси, які обов'язково необхідно враховувати.

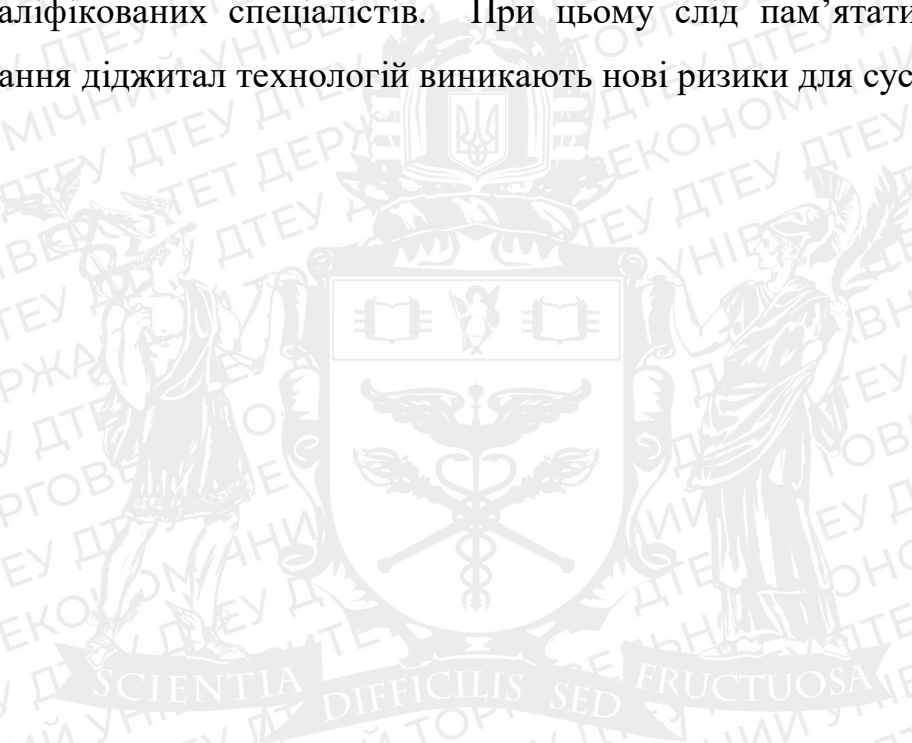
Позитивним у процесі діджиталізації освіти є те, що за допомогою цифрових технологій здобувач може покращити рівень засвоєння знань, розвинути власні творчі здібності, виробити належний рівень підготовки до використання теоретичних знань у реальному житті.

Недоліками діджиталізації освітнього процесу є зниження письмових навичок школярів та усного мовлення, що призводить до падіння вербальної комунікації школярів. Крім того, можна спостерігати не високий рівень соціальної взаємодії та низький рівень пристосованості у реальному сучасному

технологічному середовищі внаслідок зниження рівня креативності та деформації індивідуальності.

Відповідно до оцінок експертів до 2030 року в Україні планується, що приблизно 10-14% робочої сили змушені будуть змінювати свої професії.

Підсумовуючи, можна сказати, що використання цифрових технологій у галузі освіти є ключовою умовою для забезпечення якісної підготовки висококваліфікованих спеціалістів. При цьому слід пам'ятати, що у процесі використання діджитал технологій виникають нові ризики для суспільства.

РОДІЛ 2.

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

2.1 Тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації

Широкий спектр факторів, що впливають на характер та інтенсивність процесів діджиталізації освіти, визначає та формує різні шляхи її розвитку. Однією з найбільш суттєвих тенденцій у галузі цифровізації освіти слід визнати розширення освітнього простору. Актуальні цифрові технології (онлайн-навчання, Big Data, мережеві практики) суттєво видозмінюють його структуру.

Віртуалізація освіти сприяє практичній реалізації одного із смислів поняття «digital» – дискретності. Освіта перестає бути обмеженою стінами освітніх установ, межами регіонів і навіть національних країн. У цих умовах заклади освіти перестають бути «господарями» своїх областей.

Істотному розвитку освітнього простору сприяє і впровадження нових освітніх технологій сприяє практика MOOC (масових відкритих онлайн-курсів). Ключова відмінність цих програм від класичного дистанційного формату освіти – можливість безпосередньої участі учнів в освітньому процесі, його віртуалізація за допомогою створення віддалених лабораторій, впровадження технологій віртуальної та доповненої реальності [1].

Діджиталізація освіти стає мейнстрім-напрямом її розвитку. Класичні підходи до організації освітнього процесу творення починають описуватись як нездатні забезпечити адекватну підготовку людини до життя «онлайн». У науковому дискурсі домінуючі позиції знаходять ідеї про те, що «аналогова» (класична) система освіти значно поступається її діджитал версії.

Суттєвим недоліком діджиталізованої освіти, що потребує подальшої модернізації є її спрямованість на задоволення короткострокових чи середньострокових завдань. Фахівець, який опанував обмежений набір знань, що

не має при цьому фундаментальної базової підготовки, може розраховувати тільки на інтелектуальні задачі.

Діджиталізація дає змогу викладачам та педагогам опанувати нові можливості та отримувати задоволення від освітнього процесу, оскільки саме цифрові технології здатні спросити процес підготовки науково-технічного забезпечення та методичного комплексу, оцінювання здобувачів та комунікації. В подальшому діджитал технологій спроможні будуть повноцінно автоматизувати освітній процес і цим самим, надати допоміжний вільний час на самовдосконалення та індивідуальну роботу [26].

Тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації зорієнтовані на підготовку спеціалістів високого рівня, оскільки отримані навички у процесі навчання розвиватимуться відповідно до викликів глобальної цифрової економіки.

Діджиталізація галузі освіти передбачає зміну реалізації освітніх бізнес-процесів, створення нових послуг та форм взаємодії задля максимальної реалізації потенціалу суб'єктів освітнього процесу та забезпечення форсованого еволюційного розвитку інституції, економіки, держави [3].

Слід зазначити, що діджиталізація освіти стосується не тільки методів та форм освітньої діяльності, а й сфери управління освітою. Наразі формується та активізується багато відкритих онлайн-курсів, де всі охочі матимуть змогу пройти навчання за відповідним напрямом. Перевагою такого навчання є те, що в інтернет-просторі не здійснюється контроль з боку викладача за освітнім процесом.

Слухачі зможуть припинити навчання у будь-який момент і так само поновити навчання за наявності бажання оволодіти питанням глибше. Основний чинник, що спонукає до навчання в такому разі, — це бажання зростати фахово і бути конкурентоспроможним на ринку праці.

В сучасних умовах саме це набуває особливої актуальності для працівників. А те, що часом фах, яким оволодівають студенти вишів, не є актуальним на ринку праці тільки загострює зацікавлення в розвитку короткотривалих онлайн-курсів.

Внаслідок активного впровадження у освітній процес електронних форми навчання освітні заклади зможуть забезпечити собі вирішення таких проблем (рис. 2.1):

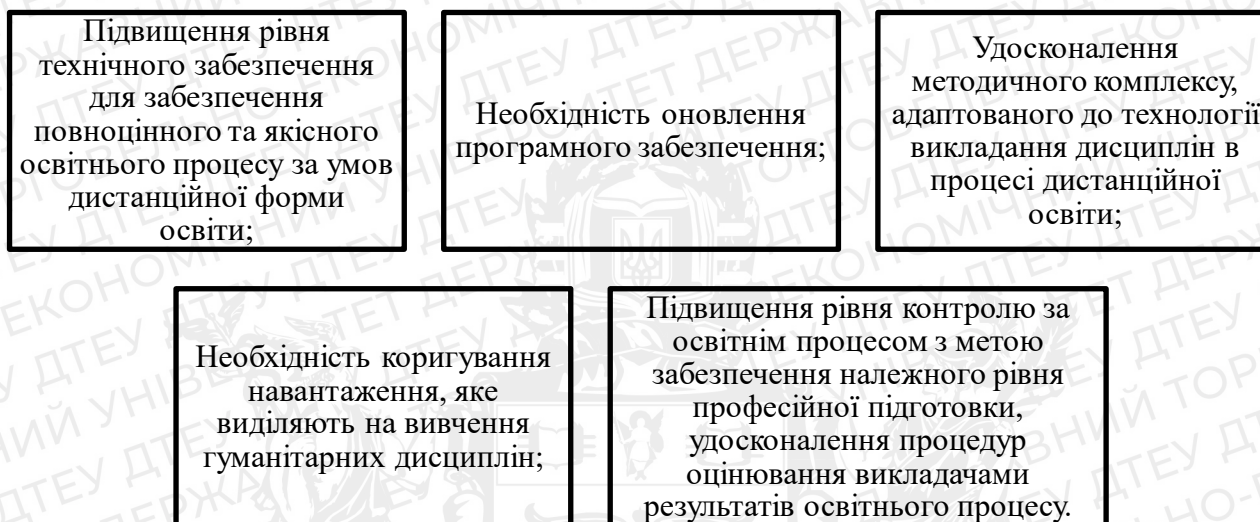

Рис. 2.1 Проблеми, що постають перед сучасними закладами освіти [29]

Таким чином, розвиток цифрової освіти є досить суперечливим явищем, адже вона робить освітній процес більш доступним та мобільним. Проте, у той же час, продукує ряд негативних наслідків, які потребують розробки системи заходів з метою їх зниження (уникнення).

Слід зауважити, що широкі обсяги впровадження діджитал технологій в освітній простір сприятиме появі безлічі нових методів та форм організації освітнього процесу, серед яких: електронне навчання, мобільне навчання, використання хмарних технологій та масових відкритих освітніх, які повільним темпом впроваджуються у сучасну систему освіти України.

Загалом, цифрова трансформація освіти потребує формування системного підходу шляхом створення освітньої політики, залучення експертів з числа ІТ-фахівців, системних аналітиків та педагогічних дизайнерів [13].

Таким чином, для створення оптимальних умов для розвитку освіти в умовах діджиталізації, успішного інноваційного розвитку інформаційно-освітнього простору в Україні мають бути: широке використання в освітньому

процесі комп'ютерно орієнтованих засобів та ІКТ навчання, практичне впровадження методики дистанційного навчання, забезпечення ІКТ у процесі науково-дослідної роботи, активне впровадження ІКТ в управління освітою для всіх типів освітніх структур.

Так, набуття цифрових компетентностей стане базовою потребою для кожного, тому українська система освіти має забезпечувати формування цифрових компетентностей здобувачів освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників та розвиток цифрової інфраструктури та електронних сервісів у закладах освіти, в цілому.

Створення єдиного освітнього діджитал простору, яке було б здатне поєднати усіх суб'єктів освітньої та наукової діяльності, матиме змогу забезпечити віртуальний стіл для доступної комунікації та обміну даними, що в подальшому значно знизить рівень бюрократичного тиску на освітні системи та управлінські процеси, що в них відбуваються.

Загалом, можна виокремити основні аспекти розвитку освіти в умовах діджиталізації та проблемні питання, що потребують вирішення у ході цифровізації освітнього простору (рис. 2.2).

Модернізація системи освіти, підвищення конкурентоспроможності економіки, інформатизація суспільства та розвиток науково-технічного прогресу визначають якісно нові підходи до організації освітнього процесу. Посилення ролі STEM-освіти зумовлюється підвищенням мотивації здобувачів вищої освіти до вивчення предметів природничо-математичного циклу й, водночас, високим запитом виробничої сфери на працівників, що володіють компетентностями для постановки і виконання завдань у сферах: інженерії, медицини, екології, ІТ, фармацевтики, нанотехнологіях, авіабудуванні та інших [1].

Проблемні питання, що вирішуються внаслідок діджиталізації освіти в Україні

- низький рівень цифрових компетентностей учасників освітнього процесу;
- застарілий зміст освіти з навчальних предметів інформатичної галузі;
- освітні програми не спрямовані на формування необхідних цифрових компетентностей у майбутніх педагогічних працівників;

- відсутність сучасної техніки і технологій та достатнього покриття мережі Інтернет в закладах та установах системи освіти і науки;
- відсутність якісного цифрового освітнього контенту для здобуття освіти;
- відсутність актуальної, достовірної інформації про здобувачів освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників, а також науковців для прийняття управлінських рішень;

- забюрократизованість процесів внутрішнього документообігу закладів та установ освіти і науки;
- непрозорість розподілення фінансування наукових досліджень для українських вчених;
- незручність отримання послуг та сервісів у системі освіти;
- недоступність наукових ресурсів та інфраструктур;
- відсутність ефективних електронних систем подання звітності у закладах освіти і науки.

Рис. 2.2 Основні аспекти розвитку освіти в умовах діджиталізації

Джерело: розроблено автором

До найближчих перспектив розвитку освіти в умовах діджиталізації слід віднести три визначальні напрями [24]:

1. оснащення освітніх установ якісним програмним забезпеченням, інформаційними системами, що забезпечують доступ до освітніх ресурсів;
2. запровадження інформаційних (дистанційних) технологій, що передбачають опосередкована взаємодія учня та педагогічного працівника;
3. онлайн-навчання (e-learning), що дозволяє організувати освітню діяльність та онлайн-взаємодія учнів та педагогічного працівника.

Безумовно, розвиток діджитал технологій в освіті буде змінювати вимоги до здобувачів, стимулювати становлення нових організаційних освітніх структур.

Розгортання цифрових освітніх форматів передбачає разом з тим і комплексні зміни в архітектурі освіти, неминучі зміни звичних форм та методів навчання.

З усього сказаного можна зробити висновок, що розвиток діджиталізованої освіти в Україні є неминучим процесом. Проте слід враховувати ризики нововведень і не відмовлятися від традиційних, що довели свою ефективність освітніх технологій. Важлива роль інноваційних технологій у формуванні ефективного освітнього середовища України очевидна, оскільки їх застосування потенційно може сприяти підвищенню рівня засвоєння знань, розвитку творчих здібностей учнів, формуванню готовності до застосування ними теоретичних знань на практиці та самостійного мислення.

2.2 Напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації

За умови активного розвитку нації однією із пріоритетних галузей, що потребують розвитку є забезпечення високоякісної системи надання освіти. Адже саме освітня діяльність є головним двигуном інтелектуального капіталу та матеріального забезпечення країни. Саме тому державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації має бути спрямована на забезпечення належного рівня підготовки спеціалістів, які в подальшому будуть спрямовані на встановлення темпу НТП, соціально-економічного розвитку держави та культурного розвитку суспільства. Саме високий інтелектуальний потенціал здатен забезпечити конкурентоспроможність держави у глобальному середовищі.

Таким чином, здобутий рівень освіти є основною передумовою для подальшого працевлаштування та розвитку ринку праці.

Удосконалена державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації має бути спрямована на розвиток інноваційних форм та засобів надання освітніх послуг відповідно до трьох основних аспектів (рис. 2.3).

Напрямки розвитку інновацій в освіті	створення абсолютних інновацій
	створення власної технологічної бази
	стимулювання інноваційно-активних підприємств до постійного впровадження інновацій в діяльність

Рис. 2.3 Напрямки розвитку інновацій в освіті

Джерело: розроблено автором

Впровадження цифрових технологій в процес надання освітніх послуг держава зможе досягти внаслідок розвитку української науки до того рівня, який би дав змогу бути конкурентоздатними на міжнародній арені. Для досягнення бажаних цілей необхідно розробити та реалізувати систему заходів спрямованих на удосконалення освітнього простору та наукової структури, заохочення міжнародних фахівців, академічна мобільність наукових працівників та викладачів [7].

Тож, ключовими нормами для забезпечення ефективної реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації є:

- наявність міжнародних патентів та авторських свідоцтв;
- високий індекс цитування та міжнародних публікацій;
- міжнародні наукові гранти та освітні програми;
- електронне навчання та віддалена академічна мобільність.

Відповідно основні напрямки реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації наведено на рис. 2.4.

Основні напрямки реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації	– створення освітянських ресурсів і цифрових платформ з підтримкою інтерактивного та мультимедійного контенту для загального доступу закладів освіти та учнів, зокрема інструментів автоматизації головних процесів роботи навчальних закладів;
	– розроблення та впровадження інноваційних комп'ютерних, мультимедійних та комп'ютерно орієнтованих засобів навчання та обладнання для створення цифрового навчального середовища;
	– організація широкосмугового доступу до Інтернету учнів та студентів у навчальних класах та аудиторіях в закладах освіти всіх рівнів;
	– розвиток дистанційної форми освіти з використанням когнітивних та мультимедійних технологій.

Рис. 2.4 Основні напрямки реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації

Джерело: розроблено автором

Головні завдання, що постають перед державою у ході забезпечення державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації на короткострокову перспективу наведено на рис. 2.5.

Ключові завдання Державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації	– затвердити Концепцію цифрової трансформації освіти і науки України;
	– забезпечити учасників освітнього процесу електронними освітніми ресурсами;
	– створити умови для підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів освіти з інформаційно-цифрової компетентності;
	– забезпечити функціонування програмно-апаратного освітнього комплексу;
	– запустити інформаційну систему управління професійною освітою (EMIS);
	– модернізувати Єдину державну електронну базу з питань освіти (ЄДЕБО);
	– створити онлайн-платформу для комунікації між учасниками інноваційного процесу;
	– запустити проєкт SELFIE у пілотних школах і закладах професійної освіти;
– приєднатися до процесів створення та розбудови Європейської хмари відкритої науки (EOSC);	
– удосконалити платформу «Всеукраїнська школа онлайн».	

Рис. 2.5 Ключові завдання Державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації

Для ефективного формування та реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації слід прийняти певні рішення щодо функціонування системи збору, обробки та передачі інформації, яка є істотним важелем системного підходу до вирішення проблем сучасності. Адже саме внаслідок недосконалості та неправдивості інформації відображеної в державних реєстрах зменшуватиметься можливість прогнозування та оцінки ризиків при реалізації модернізованої державної політики розвитку освітньої галузі в Україні [16].

Ключовими цілями реалізації державної політики розвитку освіти з використання діджитал технологій є використання цифрових інструментів, автоматизація освітнього простору та пристосованість до потреб здобувачів.

Кінцевою метою реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації є досягнення певних стратегічних цілей відповідно до виділених напрямків (рис. 2.6).

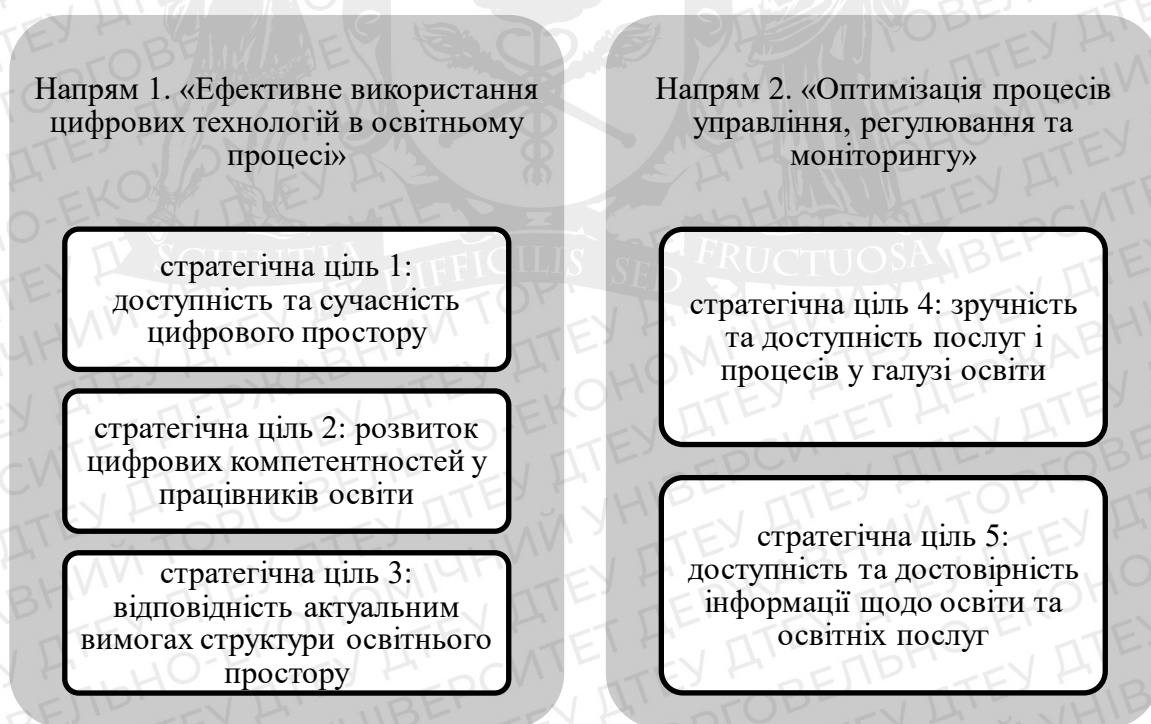

Рис. 2.6 Напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації

Джерело: розроблено автором

Відповідно, на рис. 2.7 і 2.8 виділено основні завдання спрямовані на реалізацію та досягнення операційних цілей за відповідними напрямками.

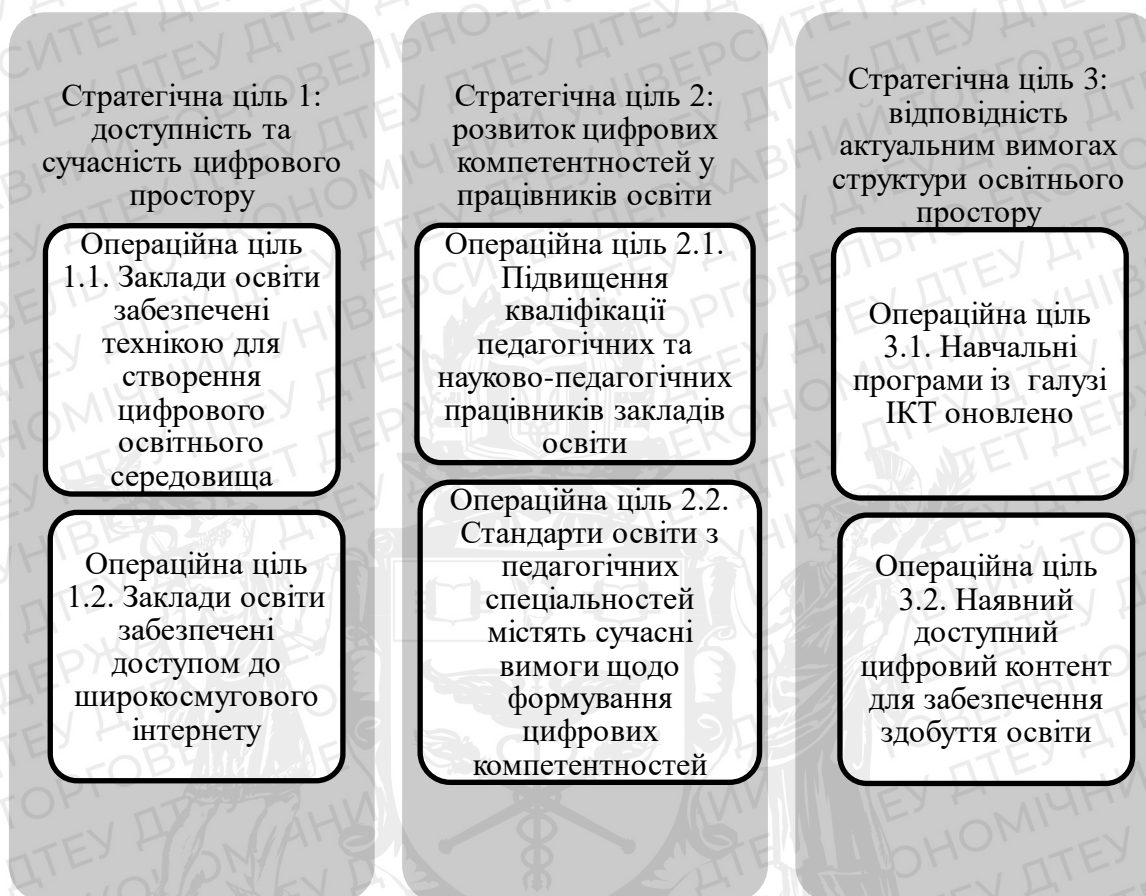

Рис. 2.7 Операційні цілі для реалізації стратегічних цілей за напрямком 1

Рис. 2.8 Операційні цілі для реалізації стратегічних цілей за напрямком 2

Формування та реалізація державної політики розвитку освіти в умовах цифровізації економіки передбачає здійснення впливу на головні інтереси та потреби сучасного суспільства, підприємств та органів виконавчої влади [5].

Під час реалізації виділених напрямків реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації необхідно забезпечити вирішення виділених раніше проблемних питань відповідно до операційних цілей (рис.2.9 та 2.10).

<p>Операційна ціль 1.1. Забезпеченість закладів освіти матеріально-технічними ресурсами в умовах цифрового</p>	<ul style="list-style-type: none"> •забезпечення закладів освіти комп'ютерним обладнанням та програмних забезпеченням; •забезпечення закладів загальної середньої, професійної освіти STEM-лабораторіями; •оснащення комп'ютерним та мультимедійним обладнанням і засобами сучасної комунікації
<p>Операційна ціль 1.2. Забезпеченість закладів освіти вільним доступом до інтернету</p>	<ul style="list-style-type: none"> •забезпечення підключення закладів освіти до ширококутового Інтернету; •забезпечення доступу до Інтернету в навчальних приміщеннях закладів освіти.
<p>Операційна ціль 2.1. Підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів освіти</p>	<ul style="list-style-type: none"> •розробка та затвердження рамки цифрових компетентностей педагогічних працівників; •забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.
<p>Операційна ціль 2.2. Стандарти освіти з педагогічних спеціальностей</p>	<ul style="list-style-type: none"> •оновлення стандартів професійної (професійно-технічної) освіти з педагогічних спеціальностей; •оновлення стандартів вищої освіти з педагогічних спеціальностей.
<p>Операційна ціль 3.1. Навчальні програми із галузі ІКТ оновлено:</p>	<ul style="list-style-type: none"> •оновлення навчальних програм з інформатичної освітньої галузі для закладів загальної середньої освіти; •сприяння запровадженню гуртків в закладах загальної середньої освіти та груп закладів позашкільної освіти з розвитку цифрових компетентностей здобувачів освіти.
<p>Операційна ціль 3.2. Наявний доступний цифровий контент для забезпечення здобуття освіти:</p>	<ul style="list-style-type: none"> •забезпечення вільного доступу здобувачів освіти до електронних підручників; •запровадження інтерактивної системи онлайн навчання в сфері ІКТ.

Рис. 2.9 Завдання операційних цілей для реалізації державної політики розвитку освіти (напрям 1)

Джерело: розроблено автором

Рис. 2.10 Завдання операційних цілей для реалізації державної політики розвитку освіти (напрям 2)

Джерело: розроблено автором

Реалізація запропонованих напрямів державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації показуватиме позитивну динаміку у забезпечення відповідного нормативно-правового регулювання призначено для розвитку цифрової компетентності та обізнаності серед науково-педагогічного складу, учнів та студентів. Крім того запропоновані напрями спрямовані на формування єдиного та доступного цифрового простору, автоматизацію процесу надання освітніх послуг та управління закладами освіти, доступності освіти усім ланкам населення, покращення ефективності використання діджитал інструментів у процесі навчання, прискорення темпу цифрової трансформації суспільства та держави в цілому.

Крім того, перспективним напрямком розвитку української освіти в умовах цифрового простору є інтеграції вітчизняних закладів освіти до глобального освітнього простору шляхом залучення міжнародних експертів та студентів, відкриття міжнародних кампусів та посилення програм академічної мобільності.

ВИСНОВКИ

На сьогоднішній день, діджиталізація освіти спрямована на забезпечення безперервності процесу навчання, а також його індивідуалізації на основі передових технологій використання у навчанні великих обсягів даних, віртуалізації, віртуальної та доповненої реальності, хмарних обчислень мобільних технологій та ін.

Формування цифрового освітнього процесу в освітніх установах має ґрунтуватися на новій галузі педагогічної науки – цифровій дидактиці, яка є науковою дисципліною про організацію процесу навчання у діджиталізованому освітньому просторі.

Специфікою побудови цифрового освітнього процесу є впровадження та використання цифрових технологій, багато з яких будуть мати такі дидактичні властивості: свободу пошуку різної інформації у глобальній мережі; персональність; інтерактивність; мультимедійність; гіпертекстуальність; субкультурність [17].

Крім того, в даний час у цифровому освітньому процесі велике значення набувають цифрові освітні технології, що спираються на використання технічних засобів та спеціалізованих інтерактивних пристроїв.

У першому розділі кваліфікаційної роботи було проведено оцінку передумов для забезпечення цифрової трансформації у сфері освіти; охарактеризовано державну політику розвитку освіти та її особливості та досліджено сучасний стан впровадження цифрових технологій в галузі освіти.

На основні проведено дослідження можна зробити висновок, що використання цифрових технологій у галузі освіти є ключовою умовою для забезпечення якісної підготовки висококваліфікованих спеціалістів. При цьому слід пам'ятати, що у процесі використання діджитал технологій виникають нові ризики для суспільства.

Другий розділ роботи було присвячено визначенню основних тенденцій розвитку освіти в умовах діджиталізації та формуванню напрямків реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Реалізація наведених напрямків у другому розділі роботи зможе забезпечити цифрову трансформацію українського освітнього простору, розширити кругозір науково-педагогічних працівників, надати цифрові компетенції для здобувачів освітніх послуг.

Вільний доступ до цифрового простору зможе забезпечити персональний розвиток особистості та можливість доступного навчання протягом усього життя. Тож, подальше формування та реалізація державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації має бути спрямоване на захищеності персональних даних, вільному доступі до науково-методичних комплексів та належного фінансування наукової діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арешонков В. С. Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. Вісник НАПН України. 2020. № 2 (2). С. 1-6.
2. Алетдинова А.А., Мельниченко А.А. Развитие Smart-образования как инновационной технологии // Вестник Югорского государственного университета. 2015. № S2 (37). С. 14-16.
3. Березівська Л. Д. Державна політика щодо диференціації організації та змісту шкільної освіти в Україні (кінець 30-х – перша половина 50-х рр. ХХ століття) // Освіта та педагогічна наука. 2013. № 4. С. 59-66
4. Вапнярчук Н. М. До питання цифровізації освіти в Україні / Н. М. Вапнярчук // Актуальні проблеми господарської діяльності в умовах розбудови економіки Індустрії 4.0, 21 травня 2021 року. – Харків: НДІ ПЗІР НАПрН України, 2021. С. 28-32.
5. Вербицкий А.А. Цифровое поколение: проблемы образования [Текст] / А.А. Вербицкий // Профессиональное образование. Столица., 2016. № 7. С. 10-13.
6. Генсерук Г.Р. Розвиток цифрової компетентності майбутніх учителів в умовах цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти / Г.Р. Генсерук, С.В. Мартинюк // Інноваційна педагогіка : науковий журнал. – Херсон : Гельветика, 2019. Вип. 19, т. 2. С. 158-161.
7. Гулевич О. О. Цифровізація освіти: перспективи, переваги та недоліки. Цифровізація суспільства та бізнесу: виклики та можливості для молоді: матеріали І Всеукраїнської студентської наукової конференції пам'яті доктора економічних наук, професора Кадієвського Володимира Андрійовича. Київ: «Інформаційно-аналітичне агентство», 2021. С. 20-23.
8. Зенков А. Р. Цифровізація образования: направления, возможности, риски. Вестник ВГУ. Проблемы высшего образования. 2020. № 1. С. 52–55.

9. Карплюк С.О. Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі / С.О. Карплюк // Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку. Матеріали методологічного семінару НАПН України. 4 квітня 2019 р. / За ред. В.Г. Кременя, О.І. Ляшенка; укл. А.В. Яцишин, О.М. Соколюк. К, 2019. 361 с. С. 188-197.

10. Красняков Є. Державна політика в галузі освіти України в контексті реалізації освіти для демократичного громадянства і прав людини. URL: <http://veche.kiev.ua/journal/2634/>.

11. Ковальчук В. І., Подольська І. С. Застосування цифрової педагогіки в підготовці майбутніх фахівців сфери підприємництва. Молодий вчений. 2018. № 5 (57). С. 523–526.

12. Концепція цифрової трансформації освіти і науки: МОН запрошує до громадського обговорення / МОН України. 2021. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/koncepciya-cifrovoyi-transformaciyi-osviti-i-nauki-monzaproshuye-do-gromadskogo-obgovorennya>

13. Лещенко Т.О., Шевченко О.М. Інноваційні підходи у викладанні української мови як іноземної // Мова. Свідомість. Концепт: зб. наук. статей МДПУ ім. Б.Хмельницького 2016. С.250-253.

14. Мульська О. П., Левицька О. О., Куцик В. І. Державна політика забезпечення інноваційних форм зайнятості в умовах цифровізації економіки. *Регіональна економіка*. 2020. №3(97). С. 81-90.

15. Національна економічна стратегія на період до 2030 року: Постанова Кабінету Міністрів України № 179. 03 березня 2021 р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-nacionalnoyi-eko-a179>

16. Нітенко О. В. Особливості взаємодії закладів освіти й ринку праці в Німеччині. Вища освіта України : теорет. та наук.-метод. часопис. № 3 (додаток 2). Темат. вип. «Європейська інтеграція вищої освіти України у контексті Болонського процесу». Т. 1. К., 2012. С. 36–39

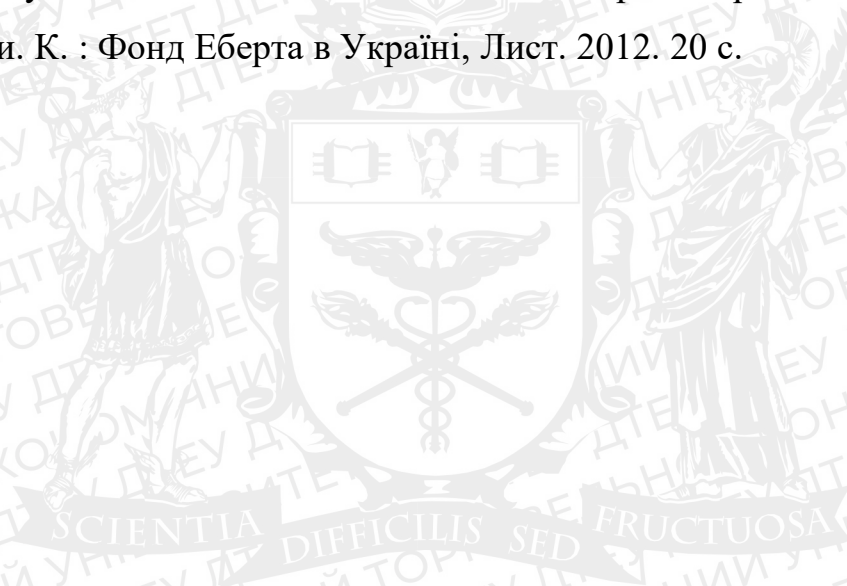
17. Новіков, В.В. Конвергенція освітніх та економічних трансформацій: безпекові виклики для національної економіки в умовах цифровізації : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03. Суми, 2021. 257 с.
18. Олексенко Р.І., Воронова В.Г. Освіта як флагман прогресу людства та основа конкурентоспроможності закладів вищої освіти. Удосконалення освітньовиховного процесу в закладі вищої освіти. Випуск 24 / Збірник науковометодичних праць / ТДАТУ: ред. кол. В.М. Кюрчев, О.П. Ломейко, В.Т. Надикто. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С.202 – 210.
19. Поллак Г.А. Smart-образование: новые вызовы и новые возможности // Педагогические и информационные технологии в образовании. 2015. №14.
20. Про вищу освіту : Закон України : від 17.01.2002 р., № 2984–III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 20. – Ст. 134.
21. Про освіту : Закон України : від 23.05.1991 р., № 1060–XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 34. – Ст. 451.
22. Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні : Указ Президента України : від 30.09.2010 р., № 926/2010 // Офіційний вісник Президента України. – 2010. – № 27. – Ст. 896.
23. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року : Указ Президента України № 344/2013 від 25. 07. 2013 р.
24. Рикович М. С. Державна політика у сфері освіти / М. С. Рикович, Н.Є. Юрик // Актуальні проблеми природничих і гуманітарних наук у дослідженнях молодих учених «Родзинка – 2021». XXII Всеукраїнська наукова конференція молодих учених. Черкаси : ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2021. С. 472-473.
25. Сипченко О. Цифровізація вищої освіти як важлива вимога часу / О. Сипченко // Розвиток освітніх систем в умовах Євроінтеграційних трансформацій : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Чернівці, 26-27 трав. 2021 р. // МОН України [та ін.] ; за наук. ред. С. З. Романюк. - Чернівці : ЧНУ, 2021. - С. 276-281.
26. Стеблина Н. О. Стеблина, Н. О. Цифровізація політики в контексті трансформації сучасного світопорядку : монографія. Одеса : Фенікс, 2020. 358 с.

27. Тоцька О. Л. Концептуальні засади управління розвитком вищої освіти в Україні: трансформація напрямів державної політики. Проблеми інноваційноінвестиційного розвитку. 2020. № 22. С. 64-70.

28. Ширяй А. В. Smart образование в информационном обществе. URL: http://conf.sfu-kras.ru/sites/mn2014/pdf/d01/s14/s14_018.pdf

29. Шульга Н. Д. Сутнісні характеристики поняття «державна освітня політика» / Н. Д. Шульга // Державне управління: теорія і практика. – 2011. – № 2. – 7 с. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Shulga.pdf>.

30. Чужиков В. Соціальні наслідки Євроінтеграції України. Система вищої освіти. К. : Фонд Еберта в Україні, Лист. 2012. 20 с.

Київський національний торговельно-економічний університет

Кафедра публічного управління та адміністрування

РЕФЕРАТ

ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

на тему:

«Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації»

Студента 5 курсу, групи 7,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Осецький
Віктор
Олегович

Науковий керівник
канд. екон. наук,
доцент

(підпис керівника)

Лазебна
Ірина
Василівна

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

(підпис гаранта)

Головня
Юлія
Ігорівна

Київ 2022

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел (30 найменувань). Основний зміст роботи викладено на 32 сторінках комп'ютерного тексту. Робота містить 12 рисунків.

Метою роботи є визначення основних принципів державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації та напрямів її удосконалення.

Поставлена мета зумовила необхідність вирішення таких дослідницьких завдань:

- охарактеризувати державну політику розвитку освіти та її особливості;
- дослідити сучасний стан впровадження цифрових технологій в галузі освіти;
- визначити основні тенденції розвитку освіти в умовах діджиталізації;
- навести напрями реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Об'єктом дослідження є державна політика розвитку освіти в умовах цифрового середовища.

Предметом дослідження є процес формування та впровадження цифрових технологій в освітній простір у контексті реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Для вирішення визначених завдань, у процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема: теоретичний, аналітичний, описовий, порівняльний та прогнозний.

У першому розділі кваліфікаційної роботи було проведено оцінку передумов для забезпечення цифрової трансформації у сфері освіти; охарактеризовано державну політику розвитку освіти та її особливості та досліджено сучасний стан впровадження цифрових технологій в галузі освіти.

Другий розділ роботи було присвячено визначенню основних тенденцій розвитку освіти в умовах діджиталізації та формуванню напрямків реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізації.

Одержані результати можуть бути використані при забезпеченні цифрової трансформації українського освітнього простору, розширення кругозору науково-педагогічних працівників, виробленні цифрових компетенцій для здобувачів освітніх послуг.

АНОТАЦІЯ

У випускній кваліфікаційній роботі висвітлено концептуальні основи державної політики розвитку у сфері освіти, проаналізовано сучасний стан впровадження цифрових технологій в освітньому просторі та основні тенденції поширення цифрових технологій у контексті удосконалення галузі освіти, викладено пропозиції щодо удосконалення напрямів реалізації державної політики розвитку освіти в умовах діджиталізованого середовища.

Ключові слова: освіта, розвиток освіти, цифровізація, діджиталізація, державна політика.

ABSTRACT

The final qualification work highlights the conceptual foundations of state development policy in education, analyzes the current state of digital technology in the educational space and the main trends in the spread of digital technologies in the context of improving education.

Key words: education, development of education, digitalization, digitalization, state policy.

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Осецький Віктор Олегович, повідомляю, що за результатами проведення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему:

«Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації» не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах. Електронна версія моєї роботи ідентична з друкованою.

«24» січня 2022 року

_____ (підпис)

Згода

Я, Осецький Віктор Олегович, цим засвідчую, що є автором випускної кваліфікаційної роботи на тему: “ Державна політика розвитку освіти в умовах діджиталізації” несу повну відповідальність за достовірність, точність та повноту поданої у роботі інформації, жодна частина роботи не була скопійована, за винятком випадків, коли робиться належне підтвердження в присвоєнні. Я підтверджую, що у роботі не міститься державної таємниці або інформації для службового користування.

Цим засвідчую, що жодна частина цієї роботи не була опублікована мною раніше.

Я даю дозвіл на те, що моя робота буде направлена в інституційний депозитарій Київського національного торговельно-економічного університету і збережена в базі даних для майбутньої перевірки плагіату.

« 24 » січня 2022 року

_____ (_____)
Підпис

Прізвище, ініціали